

„Судбина једног Чарлија“, Александар Поповић
Живот једног необичног мачка

Књига говори о животу једног мачка, о догађајима пре његовог рођења, ономе што се десило током његовог живота, па до момента када је већ био стар, повређен и у пензији. Главни лик је мачак Чарли који је у почетку био мали и глуп, али је временом постао веома пажљив и учтив. Трудио се да усређи људе око себе. Био је добар друг и веома је волео девојчицу Виолету, која га је учула свему одговарајући на његова многобројна питања. Представама је развеселавао морнаре и спречио побуну на броду. Подигао је продају шешира својим културним опхођењем према дамама. Засмејавао је децу својим представама у циркусу и постао веома славан. Прича о мачку из циркуса је објављена и у новинама. Помогао је мами, коју је пронашао после много времена, исправљајући неправду која јој је нанесена.

Због не тако замиљивог живота који је водила, Чарлијева мајка је желела да њено дете има перспективан посао и живот испуњен путовањима. Иако јој је било много тешко, одлучила је да малог Чарлија остави у луци у нади да ће га неки бродски кувар покупити и повести са собом. Знала да ће мишеви појести кобасице док она не буде на свом радном месту и да ће је месар због тога казнити, али мама мачка се побринула за будућност свог малог Чарлија и одвела га у луку.

...- Сад ми ничег није жао – најзад прошапута стара жута мачка. – Није ми жао што сам тако дуго тешко живела и трпела неправду оног чика-месара. Ничега ми није жао ако си ти био срећан.

-Био сам и срећан – рече Чарли дрхтавим гласом. -Али скучено нисам живео... Није ми живот прошао у мрачним подрумима. Видео сам свет, само ми је жао што си ти, мајко жута мачко, због тога страдала! Хтео бих бар сада да исправим ту неправду!

Допала ми се књига и било је занимљиво читати авантуре кроз које Чарли пролази. Његовој радозналости није било краја, па је то и био разлог што се изгубио у Напуљу, нашао сам у граду где никада није био. Најпре је био одушевљен, а затим осетио и ону другу, мрачну страну живота која га је терала на самоубиство. Кроз своја добра дела Чарли је стекао пријатеље па је тако капетан, када је срео мачка после много времена и видео да су му ноге повређене и да хода са штапом, уредио морнарску пензију у храни као надокнаду за заслуге на броду.

Порука коју шаље ова књига је да се на добро добрим враћа и препоручила бих је свим мојим другарима.